

DANKWOORD

In vijf jaar een boek schrijven is onmogelijk zonder de hulp en medewerking van vele personen.

Allereerst natuurlijk Neeltje Mooy, met wie ik vele uren achter de microscoop heb doorgebracht en vele andere uren heb gediscussieerd over de ins en outs van AMD. De schrik was groot toen je het Dijkzigt verliet, echter in de praktijk was je ten alle tijden beschikbaar voor overleg, hetzij telefonisch, dan wel per e-mail of toch in het JN1. Jouw continue steun ook bij problemen buiten de wetenschappelijke, heeft er voor gezorgd dat dit boekje er nu echt ligt. Voor mij ben je een echte prof!

Robert Kuijpers, het was plezierig samenwerken met je. Tijdens onze brainstorm sessies bracht je altijd weer een nieuw, bruikbaar of onbruikbaar, idee aan. Ik waardeer je om je uitgebreide, academische kennis en je enthousiasme.

Professor van Rij, die mij halverwege als promotor onder zijn vleugels heeft genomen, zorgde ervoor dat ik mijn onderzoek af kon maken het laatste half jaar.

De kleine commissie, Prof. van der Kwast, Prof. Lamberts en Prof. Deutman, dank ik voor het beoordelen van mijn proefschrift.

Nicole Naus, paranimf en natuurlijk kamergenoot in makkelijke en moeilijke tijden. Je had altijd een luisterend oor, of het nu ging om hoogstaande vraagstukken of om meer banale zaken. Maar als we de computers niet verder uit elkaar hadden gezet, waren beide boekjes misschien nog niet af geweest.

De technische aspecten van de wetenschap heb ik geleerd van Frieda van der Ham, Kees Vissers, Dicky Lindenbergh, en vele andere laboratorium medewerkers van het immunolab die tijd hadden voor mijn grote en kleine vragen. Liesbeth sneed tussendoor de mooiste ogen-lintjes voor mij, en bij het maken van de digitale apoptose plaatjes was de hulp van Alex Nigg en Adriaan Houtsmuller onontbeerlijk. De afdelingen klinische en experimentele pathologie stonden immer labruimte en materialen voor mij beschikbaar.

De vele complimenten over de 'mooie plaatjes' heb ik met name te danken aan Frank van der Panne, die een vrijwel volleerd Photoshopper van mij maakte.

Mike Kliffen, bedankt voor het corrigeren van mijn manuscripten en voor alle ogen die ik kon gebruiken. Martin van Hagen en Elgin Ligtenauer dank ik voor hun bijdrage aan het somatostatine artikel, en Karel van Wely voor zijn hulp bij het maken van de in-situ probes. Ook Hennie Brüggewirth was bereid mij de basis bij te brengen van knippen, plakken en groeien.

Bij Nicole van Basten kon ik altijd terecht met bestellingen, subsidies en aanstellingsperikelen.

Bij de statistische onderbouwing van de onderzoeksresultaten steunde Caroline Klaver mij diverse malen. Nog beter was je support bij de extracurriculaire uitdagingen tijdens congresbezoeken!

Massa's snoep en koffie werden op de 16e verdieping erdoorheen gedraaid met Nicole, Hélène, Annelies, Ingrid, Jan Roelof, Hennie, Emine, Michael, Sjoukje, en talloze studenten. Vele proef-loze uren werden opgevuld met politieke discussies, al waren we het wel verdacht vaak eens.

Nu de opleiding is begonnen hebben de arts-assistenten oogheelkunde mij snel in hun midden opgenomen. Het is een goed gevoel de ups en downs die met patiëntenzorg gepaard gaan met jullie te kunnen delen.

Stella, paranimf, vriendin, lotgenoot, nu sta ik even voor, straks haal jij mij weer in wanneer je gynaecoloog bent. En natuurlijk nog één erbij.

Nanno en Hiske, ik dank jullie voor je onvoorwaardelijke steun en vertrouwen. Niet alleen moreel maar ook op praktisch niveau als er weer eens een spoed-oppas nodig was. Hiske hoop ik nog vaak op achterste rij bij mijn NOG praatjes te zien.

Erik, dank je voor je onuitputtelijke vertrouwen in de goede afloop. Je relativisme heeft mij er meer dan eens doorheen gesleept.

Anne, Ties en Max, mijn lieverdjes, jullie zijn het allermooiste.